

Digitales Brandenburg

hosted by **Universitätsbibliothek Potsdam**

Festgebete der Israeliten

Für die ersten Tage des Wochenfestes

Stern, Salomo Gottlieb

Wien, 620 = 1859

תומדקא

[urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:kobv:517-vlib-12293)

אקדמות

In manchen Gemeinden wird diese Hymne nicht mehr gesungen, daher haben wir selbe sammt ארכין nach קריאת התורה gestellt.

אֶקְדְּמוֹת מְלִין וְשָׂרִיוֹת שׁוֹתָא.
 אִוְלָא שְׁקִילְנָא הַרְמֵן וְרִשׁוֹתָא:
 בְּבָבִי תִרִי וְתִלְת דְּאַפְתָּח בְּנִקְשׁוֹתָא.
 בְּבָבִי דְבָרִי וְטָרִי עֵדִי לְקִשְׁיִשׁוֹתָא.
 גְּבוּרָן עֲלָמִין לִיה וְלֹא סִפְק פְּרִישׁוֹתָא.
 גְּוִיד אֱלוֹ רְקִיעֵי קְנִי כָּל חוֹרְשָׁתָא:
 דִּי אֱלוֹ יָמִי וְכָל מִי כְּנִישׁוֹתָא.
 דִּירִי אֲרַעָא סְפָרִי וְרִשְׁמִי רִשׁוֹתָא:
 הִדְר מְרִי שְׁמִיָּא וְשִׁלִּיט בִּיבְשָׁתָא.
 הַקָּם עֲלָמָא יְחִידָאִי וְכַבְּשִׁיה בְּכַבְּשׁוֹתָא:
 וּבְלָא לָאוּ שְׁכַלְלִיה וּבְלָא תִשְׁשׁוֹתָא.
 וּבְאַתָּא קְלִילָא דְלִית בְּהַּ מִשְׁשׁוֹתָא:
 זְמִין כָּל עֲבִידְתִּיה בְּהַךְ יוֹמֵי שָׁתָא.
 זְהוּר יְקָרִיה עֲלִי. עֲלִי כְּרִסִּיה דְאַשְׁתָּא:

Am Anfang der Sprüche bevor ich sie zu sprechen beginne, zuerst bitt' ich um Genehmigung, um Erlaubniß.
 2 Mit einigen Worten will ich sie einleiten, und sprechen schüchtern von des Schöpfers Heiligkeit, des Welterhalters bis ins Alter.
 1 Er besitzt unendliche Kraft! unaussprechliche! —
 Wären auch die Firmamente Rollen, und Federn sämtliche Geröhre, und diene das Weltmeer und alle Gewässer der Seen, und alle Erdenbewohner, Schriftkundige und fertige Schreiber —
 7 unbeschreiblich, die Majestät des Himmels-Regenten, des Erbhalls Herrn! Er hat das Weltall allein aufgeführt, das unerforschliche!
 1 Und ohne Mühe, und ohne Müde vollendet, mit einem einfachen Laute nur, mit einem unorganischen Hauche.
 1 In sechs Tagen hat er es vollführt, dies ganze Meisterwerk, und gesetzt seiner Majestät Herrlichkeit auf seinen Feuerthron.

אקדמות ליום ראשון של שבועות

חֵיל אֱלֹהֵי אֲלֵפִין וְרַבּוּא לְשִׁמְשׁוֹתָא.
 חֲדָתִין נְבוֹט לְצַפְרִין סְגִיָּאָה מְרִשׁוֹתָא :
 מְפִי יְקִידִין (נ"א יקירין) שְׂרָפִין כְּלוּל גַּפִּי שְׁתָּא .
 מַעַם עַד יִתְיַהֵב לְהוֹן שְׁתִּיקִין בְּאֲדִשְׁתָּא :
 יִמְבְּלוֹן דִּין מִן דִּין שְׁוֵי דְלָא בְּשִׁשְׁתָּא .
 יִקְר מְלִי כָּל אֲרַעָא לְתַלּוּתֵי קְדוּשְׁתָּא :
 כְּקַל מִן קַדָּם שְׁדֵי כְּקַל מִי גַּפִּישׁוֹתָא .
 כְּרוּבִין קְבֵל גְּלַגְלִין מְרוּמְמִין בְּאֲוִשְׁתָּא :
 לְמַחְזֵי בְּאֲנַפָּא עֵין כּוֹת גִּירֵי קִשְׁתָּא .
 כְּכַר אֲתַר דְּמִשְׁתַּדְּחִין זְרִיזִין בְּאֲשׁוֹתָא :
 מְבַרְכִין בְּרִיד יְקָרִיָּה בְּכָל לִשְׁן לְחִישׁוֹתָא .
 מֵאֲתַר בֵּית שְׁכִינְתָּהּ דְּלָא צְרִיד בְּחִישׁוֹתָא .
 נְהִים כָּל חֵיל מְרוּמָא מְקַלְסִין בְּחִישְׁתָּא .

7 Legionen von tausendmal Tausend, und Myriaden stehen ihm zu Gebote, und jeder Morgen bringt neue Wesen zu seines Ruhmes Preis.

8 Die hochwürdigen שרפים, die schöngefiederten mit sechs Flügeln, harren lauschend des Befehls, in feierlicher Stille;

und ängstlich und plötzlich rufen jetzt Einer dem Andern zu:
 9 Voll ist das Weltall, der Majestät des dreimal Heiligen!

10 Wie die Stimme des Allmächtigen, wie das Brüllen gedrungener Ströme, mit schrecklichem Getöse, erheben nun wechselnd sich כרובים und גלגלים,

11 emporschauend gegen das regenbogenfarbenartig scheinende Antlitz, — den Bestimmungsort ihrer schleunigen Sendung horchend —

12 und benedelend: „Preis seiner Majestät! Preis von jeder heimlichen Zunge! von jedem Orte, den seine Herrlichkeit füllt! sie ist allgegenwärtig!“

13 Und sämtliche Chöre der himmlischen Legionen erwiedern be-

נְהִירָא מַלְכוּתֶיהָ לְדָר וְדָר לְאַפְרָשְׁתָּא:
 סְדִירָא בְהוּן קְדָשְׁתָּא וְכֵד חֶלְפָא שְׁעָתָא.
 סְיוּמָא דְלַעֲלָם וְאוּף לָא לְשִׁבוּעָתָא:
 עֵדב יְקַר אַחְסֵנִתִּיהָ חֶבִיבִין דְּבִקְבַעְתָּא.
 עֵבִידִין לִיה חֲטָבָה בְּדָנָה וְשִׁקְעָתָא:
 פְּרִישָׁן לְמִנְתִּידָה לְמַעַבְד לִיה רְעוּתָא.
 פְּרִישְׁתִּי שְׁבַחִיהָ יַחוּז בְּשַׁעוּתָא:
 צְבִי וְחַמִּיד וְרַגִּיג דִּילָאוּ בְּלַעוּתָא.
 צְלוּתְהוּן בְּכֵן מְקַבֵּל וְדַהֲנִיא בְּעוּתָא:
 קְטִירָא לְחִי עֲלָמָא בְּתַגָּא בְּשִׁבוּעָתָא.
 קָבֵל יְקַר מוֹטְפָתָא יְתִיבָא בְּקַבִּיעָתָא:
 רְשִׁימָא הִיא גּוֹפָא בְּחַכְמָתָא וּבְדַעְתָּא.
 רְבוּתְהוּן דִּישְׂרָאֵל קְרָאִי בְּשִׁמְעָתָא:
 שְׂבַח רְבוּן עֲלָמָא אֲמִירָא דְכּוּתָא.

bend: „Seines Reiches Glorie dauert für und für, in Ewigkeit!“
 □ Nach Vollendung dieser Benedeiung, und nach Verlauf dieser
 Zeit, verstummen sie allesammt, und nimmermehr kommt die Reihe
 an sie.

y Schätzbarer ist das Volk, das er zum Eigenthume erkoren, be-
 ständig mag dieses seine Heiligkeit preisen, beim Auf- und Untergang.
 □ Er hat es auserlesen für sich selbst, daß es ihm Genüge thue,
 daß stets es verkünde seines Ruhmes Wunderthaten, und immer-
 während

z sich mit dem angenehmen, lieblichen und anmuthigen Gesetze
 beschäftige, so nimmt er auch dessen Gebete mit Wohlgefallen an;

p ein Engel nimmt sie auf, bildet davon ein Diadem,
 — zu schmücken damit des Weltenerhalters heiliges Haupt —

r mit der Umschrift: „Eine weise, vernünftige
 und große Nation ist Israel, sie huldigt dem Einzigen!“

w Des Weltregenten Preis — des Spruches gemäß —

אקדמות ליום ראשון של שבועות

שֶׁפָּרַעְלִי (נ"א עליה) לְחַוִּיָּה בְּאִפִּי מַלְכוּתָא:
 הָאִין וּמִתְכַנְשִׁין בְּחִיזוֹ אֲדוּתָא:
 הַמְהִיִן וְשִׁלִּין לִיה בְּעַסְק אֲתוּתָא:
 מְנַן וּמֵאֵן הוּא רְחִימָךְ שְׁפִירָא בְּרִיּוּתָא.
 אָרוּם בְּגִיגִיָּה סְפִית מְדוּר אֲרִיּוּתָא:
 יִקְרָא וַיֵּאָה אֵת אִין הָעֶרְבִי לְמִרוּתָא.
 רְעוּתִיךָ גַּעְבִּיד לִיד בְּכָל אֲתָרוּתָא:
 בְּחַכְמָתָא מְתִיבְתָא לְהוּן קָצַת לְהוּדְעוּתָא.
 יִדְעָתוּן חֲכִימִין לִיה בְּאֲשֶׁתְּמוּדְעוּתָא:
 רְבוּתָכוּן מָה חֲשִׁיבָא קָבֵל הֵהִיא שְׁבַחְתָּא.
 רְבוּתָא דִּיעֵבֵד לִי בְּד מַטְיָא יְשׁוּעָתָא:
 בְּמִיתִי לִי גְהוּרָא וְתַחְפִּי לְכוּן בְּהָתָא.
 יִקְרִיָּה בְּד אֲתַגְלִי בְּתַקְפָּא וּבְגִיּוּתָא:

zient es mir, laut zu verkünden, in Gegenwart der Erdenkönige.

ת Dort traten sie stolz auf, stürzten daher wie Meereswogen, und erkundigten höhnisch sich nach ihm und seinen Wunderthaten:

ו "Was, und wer ist dein Krauter, du stolze Schöne!

א Dessenhalben du so mächtig duldest?

י Würdiger wärest du und schöner, wenn du unserer Hoheit huldigest,

ז dann wollten wir dir Genüge thun allenthalben."

ב Wohlbedacht gab ich ihnen eine kleine Kunde zurück:

י O wisset ihr, die ihr ihn vernünftelnd mißkennt,

ז wie unbedeutend euere Hoheit zu achten, im Vergleich jener Höhe,

ז jener Größe, zu welcher er mich emporhebt einst,

ב wenn er's mir aufgeben läßt, sein Licht — euch umnebelt Finsterniß —

י wenn er in seiner Majestät Glanz erscheint, mächtig und prachtvoll

יִשְׁלַם גַּמְלָיָא לְסַנְיָא וּנְגוֹתָא .
 צְדָקָתָא לְעַם חֲבִיב וְסִגְי זְכוֹתָא :
 חֲדוּ שְׁלֵמָא בְּמִיתִי וּמָנָא (נ"א וּמְנָא) דְּכִיתָא .
 קְרִיתָא דִּירוּשָׁלַם כַּד יִכְנֹשׁ גְּלוֹתָא :
 יִקְרִיָה מָטִיל עָלֶיהָ בְּיוֹמֵי וְלִילוֹתָא .
 גְּנוּגִיָה לְמַעַבְד בָּהּ בְּתוּשְׁבָהּזן כְּלִילָתָא :
 דִּזְהוּר עֲנַנְיָא לְמִשְׁפַּר כִּילָתָא .
 לְפוּמִיָה דְּעֵבִידָתָא עֵבִידן מִטְּלָתָא :
 בְּתַכְתְּקֵי דְהַב פִּיזָא וּשְׁבַע מַעְלָתָא .
 תַּחֲמִיז צְדִיקֵי קָדָם רַב פְּעֻלָּתָא :
 וְרוּיְהוּז דְּמִי לְשִׁבְעָא חֲדוֹתָא .
 רְקִיעָא בְּזִיהוּרִיָה וְכוּכְבֵי זִוְתָא :
 הֲדָרָא דְלֹא אֶפְשֵׁר לְמַפְרַט בְּשִׁפּוֹתָא .
 וְלֹא אֲשַׁתְּמַע וְחֲמִי גְּבִיאַן חֲזוֹתָא :

י dann vergift er seinen Feinden und jenen Insulanern,
 ז und belohnt eine holde und tugendhafte Nation.
 ח Dann kehrt volle Freude zurück und reine Wonne,
 ק nach seiner Residenz Jerusalem, nachdem die Ausgewanderten
 wieder heimgekehrt.

י Seine Herrlichkeit waltet dann über ihr Tag und Nacht.
 נ In ihr werden Reihentänze aufgeführt — von Lobgesängen be-
 gleitet —

ד unter Prachthimmeln, gebildet von kristallinen Wolken.
 ל Nach Verhältniß der Verdienste werden Thronhimmel,
 ב nebst goldenen Thronen von sieben Stufen,
 ח allen Frommen angewiesen, vom Bergelter der Thaten.
 ו Ihr Angesicht, vergnügt und wonnesatt, gleicht
 ג dem heitern Himmel, und den lichten Sternen,
 ה ein Anblick, den keine Sprache zu schildern vermag,
 ו den kein Profet gesehen noch empfunden hat.

בְּלֹא שִׁלְמָא בִּיהַ עֵינַן בְּגוּ עֵדֶן גְּנֹתָא .
 מְשִׁילֵי בֵי חֲנֻנָא לְבַהֲדֵי דְשְׂכִינְתָא :
 עֲלִיהַ רַמְזֵי דֵינַן הוּא בְּרַם בְּאַמְתְּנוּתָא .
 שְׁבַרְנָא לִיהַ בְּשִׁבְיַן תְּקוּפַת הַמְּנוּתָא :
 יְדַבֵּר לָן עַלְמֵי עַלְמֵי מַדְמוּתָא .
 מְנַת דִּילָן דְּמַלְקָדְמֵינַן פְּרַשׁ בְּאַרְמוּתָא :
 מְלוּלָה דְּלוּיְתָן וְתוֹר מוֹר רְמוּתָא .
 וְחַד בְּחַד כִּי סְבִיד וְעֵבִיד קְרַבוּתָא :
 בְּקַרְנוּהֵי מְנַנְחַת בְּהַמּוֹת בְּרַבוּתָא .
 יְקַרְטַע גּוֹן לְקַבְּלִיהַ בְּצִיצוּי בְּגַבְוֹרָתָא :
 מְקַרַב לִיהַ בְּרִיָּה בְּחַרְבֵּיהַ רַבְּרַבוּתָא .
 אַרְסֻמוֹן לְצַדִּיקֵי יְתִקֵן וְיִשְׁרוּתָא :

כ Noch hat keines Wesens Blick eingebracht in jene Won-
gefilde.

כו Wo sie lustwandeln, die Seligen, begleitet von der Majestät
Gottes!

ע Auf ihr deutend werden sie ausrufen: „Ha! er ist's, dem wir
gebuldig

ש vertraut in unserer Gefangenschaft, mit so großer Standhaf-
tigkeit.

י Jetzt leitet er uns in dieser Ewigkeit, und wir genießen ewige
Wonne,

כז die er zum Antheil uns, am Anbeginn beschieden.“

ט Nun beginnt eine Lusthege zwischen לויתן und dem wilden
Bergstier;

ו sie greifen einander tapfer an, und führen einen lustigen Kampf.

ז Mit den Hörnern führt das ברומת seine tödtlichen Stöße;

י' des Meeres Ungeheuer schnellst ihn todt mit seinen ehernen
Floffen.

כ Sie erliegen und werden durch des Schöpfers ungeheures
Schwert zergliedert,

כח und zubereitet, zum köstlichen Mahle für die Seligen.

מְסַחֲרִין עָלַי תְּכִי דְכָדְכוּד וְגוֹמְרָתָא.
 נְגִידִין קַמִּיהוּן אַפְרָסְמוֹן נְהַרְתָּא:
 וּמַתְפַּנְקִין וְרוּן בְּכַסֵּי רוּיָתָא.
 חָמַר מֵרַת דְּמַבְרָא שִׁית נְטִיר בִּי נְעוּתָא:
 זָכָאִין בַּד שְׁמַעְתוֹן שְׁבַח דָּא שִׁירָתָא.
 קְבִיעִין בְּזַן תְּהוּן בְּהַגְהוּ חֲבוּרָתָא:
 וְתִזְכוּן דִּי תִיתְבוּן בְּעָא דְרָתָא.
 אַרְי תְּצִיתוֹן לְמַלּוּי דְנַפְקִין בְּהַדְרָתָא:
 מְרוּמָם הוּא אֵלְהִין בְּקִדְמָה וּבַתְרִיתָא.
 צְבִי וְאַתְרַעִי בְּזַן וּמְסַר לָן אִוְרִיתָא:

זקלת קהלת אומרון ארכין וכו' קודם קריאת עשרת הדברות, ולס קורין
 דק ס' גזרי אומרים אותו קודם שמצרך הדביעי זככת התורה.

מיוסד ע"ס ח"ג

אַרְכִין " שְׁמִיא לְסִינִי. וְאָמַר לְמֹשֶׁה מִהֲמַנִּיהָ תָּא סוּק:
 בְּנֵי פְלִטִין דִּידִי לָא יְבַהֲלוּנְךָ. דְכַבֵּשׁ יְתְהוּן סָבָךְ מִן רִישׁ:
 גּוֹמְרִין דְּאֵתוֹן הוּת גּוּרִיהָ דְנִמְרוֹד. וְלֹא יְכִיל לְמַכּוּהָ רַגְלוּי:

כ Hier ziehen sie in Reihen um Tische von Jaspis und Karfunkel,

ג neben balsamströmenden Bächen,
 und zechen entzückt aus vollen Pokalen

ח des köstlichsten Weines, der seit des Anbeginns, in Beeren
 aufbewahrt.

י Ihr habt ihn verstanden, o Fromme! den Werth dieser Hymne;
 ק o möchtet auch ihr einst aufgenommen werden in dieser seligen
 Gesellschaft!

ר Ja, ihr werdet selig sitzen dort, in der ersten Reihe,
 ס wenn ihr den Worten gehorchet, die majestätisch seinem Munde
 entfloßen.

ז Hochgepriesen sei der Herr, am Anfange und am Ende;
 ח aus Liebe und Neigung zu uns, hat er uns das Geseß über-
 liefert.